

## Hösthögtiderna

### 7.Lövhyddohögtiden – Guds folk i det himmelska Jerusalem i tusen år

*Säg till Israels barn: På femtonde dagen i samma sjunde månad är HERRENS lövhyddohögtid, i sju dagar. På den första dagen skall man hålla en helig sammankomst. Inget arbete skall ni då utföra. I sju dagar skall ni offra eldsoffer åt HERREN. På åttonde dagen skall ni hålla en helig sammankomst och offra eldsoffer åt HERREN. Det är en högtidsförsamling. Inget arbete skall ni då utföra. 3 Mos 23:34-36*

*På första dagen skall ni ta frukt av era vackraste träd, kvistar av palmer och grenar av lummiga träd och av pilträd, och ni skall glädja er i sju dagar inför HERRENS, er Guds, ansikte. Ni skall fira denna högtid som en HERRENS högtid sju dagar om året. Detta skall vara en evig stadga för er från släkte till släkte. I sjunde månaden skall ni fira den. Då skall ni bo i lövhyddor i sju dagar. Alla de som är födda i Israel skall bo i lövhyddor, 3 Mos 23:40-42*

(Lövhyddohögtiden som inföll strax efter försoningsdagen var en tid för glädje och tacksägelse, både för de gåvor som Herren hade skänkt dem under det gångna året och för att folkets synder hade utplånats. De var förenade med Gud. Att uppfylla detta återstår fortfarande.)

I den sjunde månaden kom lövhyddohögtiden, eller skördefesten. Denna högtid bekräftade Guds rikliga gåvor från fruktträdgården, olivlunden och vingården. Det var den festliga samling som utgjorde årets höjdpunkt. Skörden hade samlats in i spannmålmagasinen, frukten, oljan och vinet hade lagrats, och nu kom folket med sina tackgåvor till Gud ... Denna fest var ett tillfälle att glädja sig. Den inföll strax efter den stora försoningsdagen, när de hade fått försäkran om att deras synder aldrig mer skulle komma ihåg. I frid med Gud, med skördearbetet avslutat och det nya årets mödor som ännu inte hade börjat, kunde folket helhjärtat ge sig hän åt stundens heliga, glada stämning. I så stor utsträckning som möjligt skulle alla familjer närvara vid högtiderna, och tjänarna, leviterna, främlingen och den fattige var välkomna till deras gästfrihet. – From Eternity Past s. 388

Genom dessa årliga sammankomster blev gamla och unga uppmuntrade till att tjäna Gud, medan umgänget med personer från olika delar av landet stärkte de band som förenade dem med Gud och med varandra. Det skulle vara nyttigt om Guds folk idag höll en lövhyddohögtid – en glad minnesfest på grund av de välsignelser som de mottagit av Gud. Liksom Israels barn firade befrielsen som Gud hade utverkat för deras fäder, och hans övernaturliga bevarande av dem under deras vandringar från Egypten, så borde vi tacksamt erinra oss de olika sätt på vilka han har fört oss i sin nåds och sannings dyrbara ljus. – Patriarker och profeter s. 586 (lätt språklig revidering)

Lövhyddohögtiden var inte bara en minnesfest, utan den hade även en förebildlig betydelse. Den pekade inte bara tillbaka till vistelsen i öknen, utan som skördehögtid var den även en bild på bärg-

ningen av jordens frukt och pekade framåt till den sista stora bärningstiden, när skördens Herre skall utsända sina skördemän för att samla ihop ogräset i knippor för att brännas upp och för att samla vetet i ladan. Då ska alla ogudaktiga människor förgöras, de ska "bli som om de aldrig varit till." (Obadja 1:16) Och alla röster i världsalltet ska gemensamt prisa och lova Gud. Så läser vi i Uppenbarelseboken: "Och allt skapat i himlen och på jorden och under jorden och på havet, ja, allt som finns i dem hörde jag säga: "Honom som sitter på tronen, honom och Lammet, tillhör tacksägelsen och priset, äran och makten i evigheternas evigheter." (Upp 5:13) – Patriarker och profeter s. 587 (lätt språklig revidering)

(Som vi kan se var det stora originalet representerat av högtiderna som var föreskrivna som en del av den judiska religionsordningen. De var på sätt och vis en årlig repetition av frälsningsplanen.)

*Amen säger jag er: Innan himmel och jord förgår, skall inte en enda bokstav, inte en prick i lagen förgå, förrän allt har skett. Mat 5:18*

(Förvisso, högtiderna borde fortfarande firas, men inte med de årliga repetitionernas gamla surdeg. Vi har en mycket högre kallelse. Guds folk har firat högtiderna som symboler genom historien. Låt oss lära av de repetitioner som judarna praktiserade och försöka tjäna Gud i ande och sanning.)

*Rensa bort den gamla surdegen för att ni må vara en ny deg, eftersom ni är osyrade. Ty vårt påskalamm Kristus har blivit slaktat. Låt oss därför hålla högtid, inte med gammal surdeg, inte med ondskans och elakhetens surdeg, utan med renhetens och sanningens osyrade deg. 1 Kor 5:7-8.*